

omtale Officerstilgangen til Artilleriet, Ingenieurkorpsjet og Generalstaben. For at denne skal kunne blive tilstrækkelig god, vil det under vore smaa Forhold i Reglen være nødvendigt, at Officerer, som indtræde i disse Baaben og Korps, tilægne sig en videregaaende theoretisk Uddannelse i Officerkolens ældste Klasse; men medens det vistnok i Reglen saavel for Hæren som for Personerne er hensigtsmæssigt, at Artilleri- og Ingenieurofficerer gennemgaa nysnævnte Klasse kort Tid efter at være afgaaede fra yngste — af hvilken Grund særlige Bestemmelser med Hensyn hertil for disse Officerers Bedkommende ere unødvendige — er dette neppe Tilfældet for de Officerers Bedkommende, som skulle uddannes til Generalstabstjeneste, idet ældste Klases Undervisning i Generalstabsafdelingen først vil kunne blive tilstrækkelig frugtbringende for dem, naar de gennem et Par Aars praktisk Tjeneste have erhvervet sig større Modenhed og Erfaring. Af denne Grund har man foreslaaet, at der til Premierlieutenantstjenesten ved Generalstaben i Reglen skal vælges Premierlieutanter, der efter at have forrettet 2 Aars Premierlieutenantstjeneste i deres Baaben have gennemgaaet Officerkolens ældste Klasse. Da Kjendskab til de forskellige Baaben er af særlig Betydning for Generalstabsofficererne, er der i samme Paragraf tilføjet en Bestemmelse om, at nysnævnte Premierlieutanter tillige skulle have gjort Tjeneste i det Mindste ved et af de Baaben, til hvilke de ikke selv henhøre.

§ 88 har man gjenoptaget den i Loven af 26de Mai 1868 om Ordningen af Hærens Forpleiningskorps fastsatte Regel, at alle Forfremmelser i Korpsjet skulle ske ved Valg, en Bestemmelse, som navnlig vil være nødvendig ved den her foreslaaede Ordning; thi da Kapitains- og Premierlieutenantpladserne for en Del forudsættes besatte ved Forsættelse fra de andre Baaben, vilde man stille de faste Officerer i Forpleiningskorpsjet, som udgaa fra dets Sekondlieutenantklasse, altså ugunstigt med Hensyn til Forfremmelse, naar Aldersordensforfremmelser skalde være Reglen, og man vilde maaske derved, om ikke standse Tilgangen til Officerklassen fra neden, saa dog affrække dygtige unge Mennesker fra at søge derhen.

Hærens Officianter og Haandværkere.

Til §§ 100—103.

Mestersvendene ere i nærværende Forflag optagne blandt Officianterne, medens de nu henregnes til Haandværkerne og ere ligelønnede med Stabsfargenter. Det er nemlig bleven gjort gjældende, at disse Haandværkere, blandt hvilke de tidligere Mestre ved Artilleriet ere indbefattede, ofte maa anvendes til mere betroede Stillinger, idet nogle ere Forstandere for Værksteder, andre

have Overtilflynet med et større Antal Arbeidere m. v., og at man for at sikre sig tilstrækkelig dygtige Kræfter maa kunne byde dem noget bedre Billaar end de for Stabsfargenterne fastsatte.

Hærens Musikpersonale.

Til § 104—107.

Foruden de i den foreslaaede Formation af Fodfolket begrundede Forandringer har man tillige for dette Baabens Musikpersonale foreslaaet en noget gunstigere Fordeling til de forskellige Klasser, idet man har indskrænket Antallet af de Musikere ved en Bataillon, som skulle henhøre til Underkorporalsklassen, til 2, medens det ifølge Hærløven er 3. Som Forholdene nu ere, rykke de i Reglen først op i Korporalsklassen længe efter at deres Jeonaldrende blandt Underofficererne ere naaede op i de høiere Grader, og det er for en stor Del denne Omstændighed, som har gjort det vanskelig for Afdelingene at faae deres Musikkorps tilfredsstillende rekruterede. Af samme Grund er ved Livgarden Antallet af Musikere i de 3 laveste Grader noget forandret.

Til §§ 108—132.

Hele denne sidste Del er overensstemmende med de tilsvarende Afsnit af det i afvigte Samling forelagte Hærløvsforflag, med den Undtagelse, at Lægekorpset er foreslaaet forøget med 1 Divisionsslege til den 3die Division, at de §§, som omhandle Reglerne for Tilveiebringelsen af de i Tilfælde af Krigsberedskab nødvendige Heste og Vogne, ere udeladte her, idet man agter at søge dette Anliggende ordnet ved en særlig Lov, at man har tilbød de til Kjøbenhavns Væbning hørende Batailloner de samme faste Kammer som ere foreslaaede for Forsikringsbataillonerne, da de have ganffe den samme Bestemmelse som disse, samt at man med Hensyn til denne Væbnings Dvelfer er vendt tilbage til de i Loven af 28de Mai 1870 fastsatte Bestemmelser. Ligesom i de tidligere Hærløvsforflag har man ladet Bornholms Væbning bortfalde, uagtet man vilde have sat Pris paa, om man havde kunnet bevare en Væbning, til hvilken der knytter sig saa hæderlige Minde; man har imidlertid ved Overveelsen af dette Spørgsmaal maattet gjøre samme Betragtning gjældende som den, der har været ledende ved hele dette Forlags Udarbeidelse, den nemlig, at man af Hensyn til de betydelige Krav, som Forsvarsvæsenet stiller til Landets finansielle Kræfter, nødvendigvis maa indføre Besparelse overalt, hvor man tror, at dette kan ske uden i væsentlig Grad at svække Rigets Forsvarskraft i det Hele.